

Rjøbenhavn ſaa det noget billigere, men det bliver ikke mange Øre billigere. Hvis en ſaadan Tagrende ſkal paalægges af Plade Nr. 14, og der dertil ſkal anvendes galvaniferet Røndejern, og Arbejdet ſkal gøres med Omhu, er dette abſolut ikke nogen formidabel Sum. Jeg indrømmer i øvrigt altsaa endnu at kunne tiltræde de Slutninger, det ærede Medlem drog af diſſe Overſlag, alt i alt tror ogsaa jeg, at der kan arbejdes noget billigere. Jeg tror, man præſterer for ſiit Skibbyggningsarbejde derude. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at gaa ſlet ſaa vidt, og vi kunne indrømme dette ved nu altsaa at foreſlaa det ærede Ting at gaa med til en Nedſættelse i Vedligeholdelsesudgifterne af ca. 10 pCt. Det finde vi, er en ret paſſende Begyndelse, ſaa kan man jo næſte Nar ſe, hvorledes det har frugtet med diſſe 10 pCt. Hjælper det ikke, ſaa kan det godt være, at Tinget vil finde det rimeligt at gaa videre, men foreløbig vil jeg anbefale at blive ſtaaende ved denne ret rigelige Nedſættelse.

C. Sage: Der er paa § 23 et Vædringsforſlag, med Henſyn til hvilket jeg indtager en anden Stilling end de øvrige Medlemmer af Mindretallet. Det er Vædringsforſlaget Nr. 203, der gaar ud paa, at Udgiften til Anſtaffelse af et Vager- og Fyrinspektionsſtib ſkal afholdes af Værkſtkontoen. Naar jeg ikke har kunnet tiltræde dette Forſlag, ligger det ikke i, at jeg i og for ſig ſkulde anſe det for uhenſigtsmæssigt eller urimeligt. Tværtimod, jeg har den Opfatteſe, at det vilde være meget formaalſtjæntligt at lade Udgiften til et ſaadant Stib, for ſaa vidt man da overhovedet nøſker at anſtaffe det, afholdes af Værkſtkontoen. Men jeg maa paa den anden Side erkende, at en Diſpoſition af denne Art er noget nyt, og at den derfor ikke lader ſig gennemføre eller forfatningsmæssig faſtholde, medmindre der kan opnåas Enighed mellem alle Lovgivningens Faktorer derom. Men efter den Holdning, den højtærede Marineminifter ved Konferencerne beſangaende har indtaget, ſtaaer det for mig klart, at dette Forſlag i alt Fald for Tiden ikke vil kunne sættes igennem, og jeg har derfor heller ikke anſet det for formaalſtjæntligt at ſøge at faſtholde det. Hermed er naturligtvis intet ſagt om, at jeg ikke vilde kunne finde det rigtigt ved anden Lejlighed at ſøge at ſlaa ind paa den Vej, ſom her er antydet.

Hvad angaar de øvrige Vædringsforſlag, ſamſtemmer jeg for deres Vedkommende ganſke med de andre Medlemmer af Mindretallet. Jeg nøſker imidlertid til nærmere Klar-

gørelſe af min Stilling til diſſe Vædringsforſlag at gøre et Par mere almindelige Bemærkninger, ſom jeg for den Sags Skyld gerne kunde have fremsat allerede i Gaar ved Behandlingen af Krigsminiſteriets Budget, men ſom jeg fandt det bedre at opſætte for at ſpare uødvændigt Vætagelſe. Bortſet fra enkelte rene Detailſpørgſmaal, med Henſyn til hvilke Udvalget har delt ſig ikke efter politiff Gruppering, er der et Par Punkter, paa hvilke jeg har maattet tage en anden Stilling end de andre Medlemmer af Mindretallet, og jeg har derom indſlettet nogle ſaa ſinier i de Udtalelſer, hvormed Finanslovbetænkningen indledes. Diſſe i ſig ſelv lidet betydelige Afvigelſer hidrøre imidlertid, ſaa vidt jeg formaar at ſe, ikke derfra, at der er nogen Forſtel i den almindelige politiff, eller rettere forfatningsmæssige Grundbetragtning, men kun derfra, at der ved enhver ſaadan Betragtning Anvendelſe i Praksis altid vil være Rum for noget forſtællige Opfatteſer. Et Spørgſmaal, ſom utvivlſomt for Tiden maa ſiges at være et politiff Hovedſpørgſmaal, er dette: Hvilke Følger maa det i Fjor indgaaede Forlig ſiges at medføre for de Grupper og de Medlemmers Stilling, ſom vare Modſtandere af Forliget, ſom ſtemte imod det? Ere de bundne ved Forliget, og i hvilken Forſtand ere de bundne? Min Opfatteſe af Stillingen er den — og ſaa vidt jeg formaar at ſe, bliver der ikke fra nogen Gruppe af Oppositionen her i Tinget gjort en anden Opfatteſe gældende — at, hvad der er vedtaget paa forfatningsmæssig Maade, vedtaget overensſtemmende med Forfatningens Forſkrifter, det er forfatningsmæssig bindende ogsaa for dem, der have ſtemt imod det, bindende i den Forſtand, at det af dem maa anerkendes ſom forfatningsmæssig gældigt. Man kan beklage, at der vedtages Ting, man er Modſtander af, man kan rette Bebrejdeler mod dem, der ſtemme derfor, arbejde paa at kaſte dem ud af Rigsdagen og sætte andre Mænd ind i Stedet; men hvad der er lovlig vedtaget, er bindende ogsaa for dem, der ſtemme derimod, indtil det atter ad lovlig Vej bliver ændret. Dette gælder om en hvilken ſom helſt Lov eller Foranſtaltning, enten det nu er en Stattelov, en Fattiglov, en Lønningſlov eller en Hærløvs, en Finanslov. Det gør heller ikke nogen Forſtel, om de Foranſtaltninger, hvorom der er Tale, i deres Oprindelſe ikke have haft Lovgivningsmagtens Samtykke. Dette kan være et Motiv, maatte et afgørende Motiv til at nægte dem Sanktion; men naar denne Sanktion er givet, naar Godkendelſen er ſtet, ſaa bliver den lov-